

Chồng nói chỉ tán đổ các cô gái xinh rồi dừng, không ngủ với họ

Tôi có suy nghĩ sẽ ly hôn trong khi cả hai vợ chồng vẫn còn thương nhau nên đắn đo rất nhiều, không biết mình làm đúng hay chưa.

Vợ chồng tôi bên nhau tám năm, tôi 30 tuổi, anh 33 tuổi. Trong suốt thời gian bên nhau, hai vợ chồng đa phần đều rất hạnh phúc. Tuy nhiên có một vấn đề tồn tại suốt tám năm nay, đó là anh trăng hoa, thích ngoại tình tư tưởng, thường xuyên bị thu hút bởi những cô gái xinh đẹp nổi bật. Điều này đối với đàn ông cũng coi như là chuyện thường tình. Nhưng những khi có đối tượng khiến anh thích thú, anh ra sức tiếp cận, bốn cũ soạn lại, có vài chiêu tán gái cơ bản như tán tỉnh qua mạng xã hội, comment những lời mật ngọt chiêu dụ đối tượng, kết bạn qua mạng xã hội với bạn bè, người thân của đối tượng... để đối tượng biết anh đang có ý với họ.

Vì đẹp trai, có tài ăn nói nên thường chỉ mất vài tuần anh thành công thu hút sự chú ý của đối tượng. Họ bắt đầu thích anh, có cô biết anh có vợ con vẫn đâm đầu vào, có cô không biết vì anh xài tài khoản mạng xã hội lập riêng, không tương tác với tài khoản của vợ, thậm chí là chặn hẳn vợ... Sau khi chiếm được sự yêu thích của đối tượng, anh dần mất đi hứng thú, rồi từ từ không tương tác qua lại với họ nữa. Vậy là kết thúc một cuộc phong lưu. Anh khẳng định chỉ chơi bởi nhưng luôn biết điểm dừng, không bao giờ đi quá giới hạn với bất kỳ ai, chỉ ở với mình vợ anh thôi. Tới nay tôi vẫn tin điều anh nói là sự thật sau nhiều lần quan sát, anh không ngủ với bọn họ.

Về phần tôi, tôi là người vợ đa nghi, yêu chồng nên rất hay ghen tuông, không thể chấp nhận được hành vi đó của anh. Vì biết chồng có tính trăng hoa như vậy nên tôi rất hay kiểm tra điện thoại, lịch trình của anh. Tôi với anh như trò chơi trốn tìm, người trốn thì tôi tìm. Tuy anh biết tôi không chấp nhận việc mình trăng hoa, biết tôi sẽ buồn nhưng vẫn làm rồi giấu tôi nhiều lần. Mỗi lần phát hiện ra sự tình, tôi giận hờn, khóc lóc, nhieếc mắng, khuyên can, tâm tình thủ thỉ, im lặng,... tất cả trạng thái đều đã trải qua. Những lần đầu anh ăn năn, sám hối thật tình, hứa không bao giờ tái phạm. Tôi vì yêu mà tin tưởng. Rồi như thế qua tám năm, đến nay anh vẫn vậy, chẳng thêm giải thích, chỉ nói một câu bản tính anh vậy nhưng luôn biết điểm dừng để quay về với vợ con.

Giờ tôi không thể chịu đựng hơn nữa. Tôi chỉ mới 30 tuổi, thấy mình xứng đáng được yêu thương, được người yêu trân trọng cảm xúc. Thế nên lần này tôi đề nghị ly hôn, anh đồng ý. Nhưng rồi tôi khóc, anh cũng khóc, anh nói anh rất thương tôi và không muốn ly hôn, nhưng nếu tôi quyết ý anh sẽ làm theo. Anh vẫn hứa sẽ cố gắng vì tôi mà thay đổi bản tính nhưng đã 8 năm không đổi thì bây giờ thay đổi có lẽ là điều không thể. Tôi cho rằng bản tính trắng hoa ăn sâu vào máu rồi, như một nhu cầu cơ bản của anh tương tự như ăn uống, hít thở. Tôi khổ tâm lắm. Tôi nói anh cùng đến gặp bác sĩ tâm lý, coi như lần cuối cùng cố gắng cứu vãn hôn nhân nhưng tôi thấy mông lung lắm. Lý trí bảo tôi phải ly hôn để sống cuộc đời riêng của mình, nhưng tâm can luôn tìm lý do bào biện cho anh, luôn muốn ở lại. Tôi thấy rất khó khăn để thoát khỏi cuộc hôn nhân này. Tôi rất mong nhận được lời khuyên của mọi người. Xin cảm ơn.

Ngọc Liên